

**DE
KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
IN 1936—1937**

**REDE, UITGESPROKEN TER GELEGENHEID
DER OVERDRACHT VAN HET RECTORAAT
OP MAANDAG 20 SEPTEMBER 1937 DOOR
DEN AFTREDENDEN RECTOR MAGNIFICUS**

Dr TH. BAADER

**N. V. DEKKER & VAN DE VEGT EN J. W. VAN LEEUWEN
NIJMEGEN — UTRECHT — 1937**

**DE
KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
IN 1936—1937**

**REDE, UITGESPROKEN TER GELEGENHEID
DER OVERDRACHT VAN HET RECTORAAT
OP MAANDAG 20 SEPTEMBER 1937 DOOR
DEN AFTREDENDEN RECTOR MAGNIFICUS**

Dr TH. BAADER

**N. V. DEKKER & VAN DE VEGT EN J. W. VAN LEEUWEN
NIJMEGEN — UTRECHT — 1937**

*Heren leden van het Bestuur der St. Radboudstichting,
Heren Kuratoren,
Mijnheer de Kommissaris der Koningin in
de Provincie Gelderland,
Mijnheer de Burgemeester dezer Gemeente,
Professoren,
Lektoren en Assistenten dezer Universiteit,
Bibliothekaris, ambtenaren en beambten,
Mijnheer de Moderator,
Dames en Heren Studenten, en
Gij allen, die deze Overdrachtsplechtigheid met Uw
aanwezigheid vereert,*

Zeer geachte toehoorders !

Waarde en betekenis van de lotgevallen onzer Alma Mater gedurende het afgelopen jaar mogen worden beoordeeld naar de wijze, waarop ons streven uitdrukking gevonden heeft om door wetenschap en onderwijs aan opbouw en ontwikkeling der maatschappij mede te werken, opdat zij altijd beter de juiste verhouding begripe van het tijdelijke tot het eeuwige. Zij zou niet de naam van Katholieke Universiteit verdienen, hadden wij niet gepoogd mee te helpen, om de door God gewilde orde tegen alle aanvallen te beschermen. Op een bizondere wijze heeft ons de Goddelijke Voorzienigheid in het laatste jaar gelegenheid geboden, om getuigenis af te leggen van ons verlangen naar het behoud der Geestelijke en Wereldlijke Hierarchie.

Gij, die de ontwikkeling van het verslagjaar hebt mede beleefd, weet, dat de geest ook dit jaar de overwinnaar gebleven is : Geen economische worstelingen der laatste vijf jaren, geen sociale verschuivingen hebben de kalme rust van onze Universitaire gemeenschap uit het evenwicht kunnen brengen. Deze werd

echter in beroering gebracht op het ogenblik, dat wij voor de beslissing werden gesteld over behoud of vernietiging van onze heiligste religieuze en wijsgerige goederen, toen wij in een guerrilla-oorlog werden gelokt, waardoor een vijandige macht de oude christelijke symbolen tracht te vullen met een niet-christelijke inhoud. Op dat ogenblik is het heilige vuur van verontwaardiging in onze geest ontwaakt, en werden aller ziel en hart, niet het laatst van onze studerende jeugd, wakker geschud. Het „Pro Deo” — „Voor God” is dit afgelopen jaar onze uitgesproken leuze geweest. In het licht van de tootsen, die de strijders voor God de weg door het donker wijst, hebben zich de lotgevallen van onze Universiteit afgespeeld : in dit licht behoren zij gezien te worden.

Met fierheid mogen we zeggen : het is een groot jaar geweest, omdat ons de Goddelijke Voorzienigheid zo ruimschoots gelegenheid gegeven heeft te tonen, dat wij de hierarchische orde indachtig bleven, indachtig onze wereldlijke overheid, het Vorstenhuis van Nederland, indachtig ook onzen hoogsten leidsman, den Paus.

De Katholieke Universiteit heeft het recht en de plicht de Goddelijke Voorzienigheid innig te danken, dat Zij het leven en de kracht van den leider der Christenheid heeft willen sparen juist in een tijd, waar de wereld de ervaring van dezen tachtigjarigen wijsgeer, theoloog, paedagoog, diplomaat en sociaal-politicus slechts node kan missen.

Ondanks lichaamssmart en zieleleed heeft ons aller Vader zijn tachtigste levensjaar mogen voltooien. Van het begin zijner regering af heeft hij onze Universiteit de meest ondubbelzinnige blijken van zijn vaderlijke genegenheid geschonken. Met het volste recht staat zijn naam opgetekend in het „Gulden Boek” der Sint Radboudstichting en op het Ere-bord alhier in onze Aula. Zoveel temeer is daarom te begrijpen, dat wij onze eerbiedige dankbaarheid jegens de Pauselijke leiding tot uitdrukking wilden brengen, toen de gelegenheid zich daarvoor aanbood bij de tachtigste verjaardag van den Opperherder. In de vorm van een huldetelegram hebben Rector en Senaat aan deze kinderlijke plicht voldaan.

Ook in de Doorluchtige persoon van 's Pausen vertegenwoordiger bij het Nederlandse Hof hebben wij de schoonste

gelegenheid gevonden om van onze trouwe aanhankelijkheid blijk te geven. Aan de viering namelijk van de dertiende Dies Natalis op 17 October 1936 heeft Z. H. Exc. Mgr. Paolo Giobbe een bijzondere glans verleend, door in de Universiteitskerk de Pontificale Hoogdienst te celebreren, waarbij collega Brandsma den Nuntius in het Italiaans begroette en in onze moedertaal de woorden van psalm 35 vers 10 in een boeiende kanselrede ontwikkelde.

Volgens de academische zede heeft in de namiddag in de Aula, nadat de Academische Senaat aan Mgr. Giobbe was voorgesteld, de Rector voor een uitgelezen schare een rede uitgesproken over „Middeleeuwse Geestestypen”. Het Nijmeegs A-capella-koor heeft daarbij onder leiding van den heer Schelstraete het „Dies sanctificatus illuxit nobis” van Palestrina uitgevoerd en aan het slot het Graduale van Paas-Zondag „Haec Dies, quam fecit Dominus”, in de toonzetting van den Rector.

Des avonds was de enthousiaste fakkeloptocht van de studenten een met waardering aanvaarde hulde aan de professoren gedurende hun feestelijk samenzijn in hotel „Des Pays-Bas” (d.w.z. „Nederland”).

Een droeve herinnering blijft aan deze luisterrijke viering verbonden, doordat op dezelfde dag onze diep betreurde collega, Prof. Dr. W. Mulder S.J. ons na een lange dreigende ziekte ontnomen werd. Overbodig te herhalen wat de Rector in de rouwzitting van 21 October ter nagedachtenis van den dierbaren overledene gezegd heeft. Wel moge herinnerd worden aan de treffende algemene deelneming, die bij dit gevoelig verlies voor onze Alma Mater, zowel bij de studenten in hun speciaalnummer der Vox Carolina als bij de gehele universitaire gemeenschap en tallozen daarbuiten, op de dag van zijn begrafenis tot uiting kwam.

Zijn ideële nalatenschap, die hij mede door zijn met zorg gevoerd rectoraat heeft opgehoopt, zal tot in lengte van jaren onder ons blijven voortleven.

Waarborg en levend bewijs daarvan mogen wij zien in de beeltenis van onzen overleden collega, welke geschilderd door den Nijmeegsen kunstenaar Wim van Woerkom, ons op initiatief van een comité met collega Franses als voorzitter, collega Cornelissen als secretaris en Mr. Prinzen als penningmeester,

door tal van vrienden en vereerders voor de professorengalerij van de Aula is aangeboden. Het is den scheidenden Rector een bijzonder voorrecht, dat hij als laatste daad van zijn jurisdictie, namens den gehelen Senaat, dit waardevol geschenk mag aanvaarden. Gaarne betuigen Rector en Senaat hun oprechte dank aan de velen, die het verwezenlijken van deze pieuze hulde aan Mulders nagedachtenis hebben bevorderd.

Overvloedige gelegenheid, om onze liefde en trouw ook aan onze wereldlijke overheid te tonen, werd ons door het Vorstelijk Huwelijk van 7 Januari l.l. geboden. In de algemene nationale feestviering, gedragen door grootse eensgezindheid, heeft ook onze Alma Mater willen delen : Op 4 Januari hebben wij door den heer N. H. C. Christen, den pedel dezer Universiteit, ten paleize te 's-Gravenhage een oorkonde van gelukwens aangeboden en vervolgens terstond na de Kerstvacantie op 28 Januari in deze Aula een plechtige openbare Senaatsvergadering gehouden. Hierbij heeft H. M. de Koningin ons de eer bewezen, zich door Haren Kamerheer in Buitengewone Dienst, Jhr. Mr. J. Th. M. Smits van Oyen te doen vertegenwoordigen. Het was de eerste keer dat de glans van Hare Majesteits hofstaat een van onze Aulaplechtigheden met een ongewone luister verhoogde. Ook de Commissaris der Koningin in deze Provincie, de Burgemeester van Nijmegen, beiden met hun dame, en vele andere autoriteiten, hebben dit feestelijk samenzijn met hun zeer gewaardeerde aanwezigheid vereerd. Na het openingswoord van den rector en het „Wilhelmus”, door trompetmuziek begeleid, heeft collega Kamphuisen een rede uitgesproken over „De betekenis van het Vorstelijk Huwelijk voor ons Staatsbestel” en vervolgens collega van Ginneken het „Feestelijk Herdenkingswoord”, waardoor beiden de grote betekenis van dit vorstelijk huwelijk voor de staatkundige en culturele belangen van de Nederlandse volksgemeenschap in een helder licht hebben geplaatst. Met een gemeenschappelijk gebed voor ons Koningshuis werd de Academische Zitting gesloten. Daarna werd door het Bestuur van het Nijmeegs Studentencorps een bruine beuk als gedenkboom geplant, die tot in de verre toekomst van de oprechte Oranjeliefde der Nijmeegse universitaire gemeenschap zal getuigen. De prachtig in zijn tooi van donkerbruin blad voor het Aulagebouw groeiende boom overtuigt U allen ervan, dat

hij ondanks de ongunstige weersgesteldheid op de dag der planting is geworden : het symbool van de groei en bloei van het Huis van Oranje.

Na deze gememoreerde hoogtepunten, waarbij wij niet tevergeefs ook een beroep op de welwillende medewerking van de K. R. O. mochten doen, heeft het academisch studiejaar zich zonder veel bijzondere feiten voltrokken.

Maar er is ook gelegenheid geweest, om onze hulde te brengen aan de nagedachtenis van Nederlands grootsten dichter, aan Joost van den Vondel, die 350 jaar geleden te Keulen geboren werd. In aansluiting bij de Reunistendagen hebben op 8 en 9 Mei te Nijmegen en 12 Mei te Rotterdam onze studenten op initiatief van collega Molkenboer, Vondels „Noah of ondergang van de eerste wereld” opgevoerd onder regie van Eduard Verkade, opgeluisterd door begeleidende muziek van Marius van Monnikendam. Dat onze Vondelprofessor hier weer eens het rythme van zijn en onzer aller eerbiedige Vondelwaardering heeft weten op te voeren, dat strekt ook onze Alma Mater tot eer.

Plicht van den historieschrijver is het ook de gebeurtenissen te vermelden, met die wij reeds door hun periodiciteit uit de vroegere jaren bekend zijn, die echter ieder jaar weer door bijzondere omgeving en andere factoren hun eigen karakter verkrijgen. De overdracht van het rectoraat had op de eenentwintigste September plaats volgens de gebruiken onzer Universiteit. De volgende ochtend werd het nieuwe studiejaar met een plechtige Mis van den H. Geest in de Kerk van O. L. Vrouw van de Carmel geopend, opgedragen door collega Molkenboer.

In deze kerk werd ook op 2 November een H. Mis van Requiem door collega Mulders gecelebreerd voor de zielerust van de overleden overheden, studenten, beambten en weldoeners der Universiteit.

Op 4 November hield onze Alma Mater volgens traditie haar gebouwen gesloten, om zodoende uiting te geven aan haar medeleven met de inauguratie van de nieuwe leden van Carolus Magnus. Van de zo aan allen uit onze gemeenschap geboden gelegenheid, om aan de Kerkelijke en de Aulaplechtigheden deel te nemen, is door velen onzer gebruik gemaakt. De goede ver-

standhouding tussen Carolus Magnus en andere corpora werd door de aanwezigheid van 14 afgevaardigden van Zusterverenigingen geaccentueerd. Vroeger zijn vaak van de zijde der professoren bezwaren gemaakt tegen een betrekkelijk late inauguratie. Door deze plechtigheid naar de aanvang van November te verplaatsen heeft het Bestuur van Carolus tot onze levendige voldoening een groot bezwaar weggenomen.

Op Nieuwjaarsdag werd de gebruikelijke receptie door Rector en Senaat gehouden en na afloop door Rector en Secretaris de nieuwjaarsgelukwensen aangeboden aan den in het Oranjehotel recipiërenden Burgemeester, den heer Steinweg en echtgenote en vervolgens aan den Senaat van het Nijmeegs Studentencorps en den Moderator.

Het feest van Sint Thomas van Aquino werd door ons gevierd op 8 Maart met een plechtige H. Mis, opgedragen door collega Kors. Ook hier heeft evenals bij alle andere kerkelijke plechtigheden onzer Alma Mater, de Schola Cantorum onder leiding van den heer Schelstraete op stichtende wijze de liturgische gezangen uitgevoerd.

Ook de feesten, door ons studentencorps als belangrijk onderdeel van onze universitaire gemeenschap gevierd, verdienen onze aandacht. De Derde Reunistendag op 8 en 9 Mei verdiende een betere opkomst, maar diegenen van onze oud-studenten, die er geweest zijn, zullen geen spijt van hun deelneming gehad hebben : Een herdenkingsrede opende deze bijeenkomsten, door welke Drs. A. van Dal hulde bracht aan den altijd nog betreurden eersten moderator, P. van Rijckevorsel S. J., juist tien jaren geleden in de meest bewogen tijd van het Nijmeegs studentenleven ons ontnomen ; ook hier is het, dunkt mij, de aangewezen plaats, om tien jaren na zijn dood nog eens den dapperen pater van Rijckevorsel te herdenken. De onder auspiciën van de Juridische en de Letterkundige Faculteit van het Studentencorps door de collega's van der Heyden en Brom gehouden voordrachten hadden voor alle oudstudenten de betekenis van een verkwikkende wetenschappelijke retraite kunnen verkrijgen, wanneer de opkomst algemener geweest was.

In deze reeks van periodieke gebeurtenissen mag de viering van de dertiende Dies Natalis van het Studentencorps met plechtige Dies-Mis en de Corpsvergadering niet vergeten worden.

De rector heeft aan de uitnodiging van het Bestuur van Carolus Magnus gevolg gegeven en op de avond van de laatste feestdag der Diesviering te Montferland, na een toespraak, de prijzen uitgereikt voor de sportwedstrijden, die er als een novum bij waren gevoegd.

De zogenaamde „Culturele” of „Wetenschappelijke Week”, waarmede Carolus Magnus reeds sedert jaren het academisch jaar uitgeleide doet, hadden deze keer een zeer bizonder aspect : georganiseerd door het Actie-comité „Voor God”, brachten zij ons medio Juni inleidingen over „het Atheïsme”, als centraal onderwerp. In het Studentencorps is de actie ingezet met voorlichting te verstrekken over het goddeloze Communisme en wel door lezingen en tentoonstellingen van bolschewistica. Uit de studenten groeide een beweging, een zogenaamd „Russisch Comité” in de gedachtegang van de „Voor God-actie”. Op 13 Februari heeft P. Dr. Regout S.J. de tentoonstelling van bolschewistica in de grote zaal van het Corpsgebouw geopend en Pater Iwan v. Kologriwof S.J. op 16 Februari hier gesproken over „Die geistigen Wege zum Bolschewismus”. Ook waren de geesten in de „Theologische Studieclub”, gevormd door een groep van leken-studenten onder leiding van collega Kreling, eveneens door verschillende lezingen van deskundigen voldoende op deze actie „Voor God” voorbereid.

Dat de uiterlijke verschijning van een universiteit, die slechts veertien jaren telt, nog niet de indruk kan maken van volgroeid te zijn, behoeft geen woorden van verontschuldiging : Daarom ook zal de rector hier geen tirades aanstemmen over kleine stappen, die wederom op de lange moeilijke baan naar de voltooiing van onze Universiteit het laatste jaar zijn gedaan. Totdat de door de wet gestelde termijn voor de opening van de vierde faculteit zal afgelopen zijn, hebben wij nog elf jaren, voor de vijfde dus nog 36 jaren. Als de economische herleving, die in het najaar van 1936 ingezet heeft, gestadig een ongestoorde voortgang neemt, zal hopenlijk met Gods hulp en de goede wil der Nederlandse Katholieken, het Universiteitsfonds in die mate verstevigd kunnen worden, dat het binnen de volgende 11 jaren mogelijk zal zijn tot de inrichting van een vierde faculteit over te gaan. Wie van de met aardse goederen gezegende Katholieken wil zijn naam door een grote schenking aan de vierde Faculteit

verbinden? Het voorbeeld van zo vele Katholieke pioniers in andere landen (denkt aan Amerika!) moge U daartoe een gezonde prikkel zijn!

Wat de omstandigheden hier in Provincie en Gemeente betreft, mogen wij wel met een zekere dosis optimisme in de toekomst schouwen: Alles werkt in onze goede aloude stad Nijmegen en in de provincie Gelderland tot verwezenlijking van onze wetenschappelijke plannen mede. Deze samenhang leidt ons tot de bespreking van nog enkele *bizondere gebeurtenissen* van het verslagjaar.

In tegenwoordigheid van de hoogste kerkelijke en burgerlijke autoriteiten werd op 15 October 1936 het Paedologisch en het Orthopaedisch Instituut aan de Hengstdal door den Minister van O. K. en W. plechtig geopend, nadat hun inwijding reeds in Mei 1936 door den Bisschop van 's-Hertogenbosch had plaats gehad. Collega Duijnstee, als voorzitter van het Gestichtsbestuur en de Minister van O., K. en W. voerden o.a. hierbij het woord. Onze Bisschop, Mgr. Diepen, sprak toen vervolgens de hoop uit, dat de Instituten ertoe mogen bijdragen, dat de ontbrekende faculteiten van onze Universiteit spoedig zullen worden aangevuld. Hiermede heeft een van de Vaste Leden van het Bestuur der Sint Radboudstichting reeds onmiddellijk een zeker verband gezien tussen deze stichtingen en de ons nog ontbrekende faculteit der Geneeskunde. Deze gedachte heeft ook de rector in zijn redevoering nog in het bijzonder onderstreept.

Waarschijnlijk zal blijken, dat het inrichten van de voor de faculteit der wis- en natuurkunde nodige Instituten veel meer geld en moeite van ons Bestuur zal eisen, omdat in dit opzicht tot kort geleden zo goed als niets aanwezig was. Maar ook wat dit betreft kunnen wij optimistisch zijn. In dit verband is een belofte voor onze Universiteit van zeer groot belang, een belofte, ons gedaan door niemand minder dan de Commissaris der Koningin in deze Provincie, Baron van Heemstra, toen hij Rector en Senaat op 19 Februari wilde ontvangen in de nieuwe grote Electriche Centrale aan de Waal, om aldaar als Hoofd van de directie ons toe te spreken en ons met deze tempel der techniek bekend te maken. Hulde en dank daarvoor ook van deze plaats aan den Commissaris der Koningin in deze Provincie. Vooral zijn wij dankbaar, dat ons voor de komende Faculteit der Wis- en

Natuurkunde elke gewenste samenwerking in het vooruitzicht is gesteld, zowel in de Centrale voor de bestudering van de techniek der electriciteit, als ook in de laboratoria van de KEMA te Arnhem.

Wat de bijzondere gebeurtenissen en werkzaamheden van de docenten der Universiteit betreft, moge het volgende worden herdacht :

Op 12 October heeft collega Mulders, reeds bij besluit van 22 Februari 1936 door de Vaste Leden van het Bestuur der Sint Radboudstichting tot gewoon hoogleraar in Missiologie en Oosterse Theologie benoemd, in tegenwoordigheid van Z. H. Exc. Mgr. Hopmans, Bisschop van Breda, zijn ambt aanvaard met een rede over „Missiologie en Oostersche Theologie”.

Binnen een tijd van minder dan twee maanden na het overlijden van collega Mulder heeft het Bestuur der Sint Radboudstichting op 15 December in Dr. R. R. Post een opvolger benoemd, die zeven jaar lang te Rome het secretariaat van het Nederlands Historisch Instituut heeft waargenomen. Dat in het belang van vak en studenten met zulke bekwame spoed in deze vacature is voorzien, daarvoor zijn wij het Bestuur onzer Alma Mater ten zeerste erkentelijk. Van zijn veelbelovende activiteit en vitaliteit gaf collega Post blijk door reeds een maand later, op 25 Januari zijn inaugurale rede te houden over „De beteekenis van de Romeinsche archivalia voor de Nederlandsche Kerkgeschiedenis”. Deze publieke Senaatsvergadering kreeg een bijzonder plechtig karakter door de aanwezigheid van den Voorzitter van het Dagelijks Bestuur der Sint Radboudstichting, Z. H. Exc. Mgr. dr. de Jong, Aartsbisschop van Utrecht.

Eind Juni werd collega Weerenbeck, sedert opening onzer Universiteit lector in de Franse taalkunde, benoemd tot buitengewoon hoogleraar in hetzelfde vak. Wij bieden hierbij gaarne aan de afdeling Romanistiek van de Letterkundige Faculteit onze gelukwensen aan met de nieuwe luister van dit tweede hoogleraarschap.

Herhaaldelijk werd ons de gelegenheid geboden hoge kerkelijke en wereldlijke autoriteiten in ons midden te verwelkomen. Niet alleen dat wij zulke bezoeken heel in het algemeen als blijk van bijzondere belangstelling in het leven van onze Alma Mater beschouwen en waarderen, wij zien daarin ook een welwillend

ons geboden gelegenheid kennis te maken en contact te houden met vertegenwoordigers van invloedrijke kringen buiten onze engere academische wereld.

Uiteraard hebben wij daarom het officiële bezoek, door Z. Exc. Prof. dr. J. R. Slotemaker de Bruïne, minister van O., K. en W., op 15 October 1936 aan onze Universiteit gebracht, op zeer bijzondere prijs gesteld. De Rector heeft in de Senaatskamer Z. Excellentie voorgesteld aan den Voorzitter van het College van Curatoren, Dr. Boekelman, en andere aanwezige leden van dit College, aan den gehelen academischen Senaat en den Senaat van het N. S. C. Carolus Magnus en den moderator der studenten. Z. Excellentie werd door den President-Curator begroet en vervolgens heeft de Rector woorden van welkom tot den Minister gericht, daarbij in het bijzonder onze jonge Alma Mater in de welwillende belangstelling van Z. Excellentie aanbevelend. De Minister heeft in zijn antwoord de hoop geuit, èn ambtelijk èn persoonlijk de vele relaties tot de kring van professoren dezer Alma Mater te bestendigen, waartoe dit bezoek aan de gebouwen en inrichtingen en de persoonlijke gesprekken veel zullen bijdragen.

Op 20 December heeft Z. Exc. Mgr. Czarnecki, Visitor Apostolicus, op zijn terugreis van Rome naar Lemberg, onze Universiteit bezocht, waarbij de rector samen met den secretaris, collega Cornelissen en collega Brandsma en den secretaris van het College van Curatoren Mr. Prinzen, Z. H. Excellentie welkom hebben geheten.

Op 6 Februari heeft de rector samen met collega Brandsma Z. H. Excellentie Mgr. Nic. Stam, Apostolisch Vicaris van Kisumu, Oost-Afrika, in de Universiteit ontvangen en rondgeleid.

Op 17 Maart heeft Prof. J. Vendryes, doyen der literaire faculteit van de Sorbonne te Parijs, in het Hoofdgebouw het onderwerp behandeld „Le verbe Latin et ses rapports avec les langues environnantes”. De rector heeft den gast-spreker begroet en bedankt.

Wij hadden de eer op 13 September l.l. den Burgemeester dezer gemeente, den Hoogedelachtbaren heer J. A. H. Steinweg samen met den Wethouder van Onderwijs, den heer C. van Westreenen, officiëel in de Universiteit te ontvangen. Bij de rondgang door de gebouwen, t.w. Laboratoria, Instituten en

Bibliotheek, is aan het Gemeentebestuur gelegenheid geboden de verschillende inrichtingen nauwkeuriger te leren kennen en zich een idee te vormen van hun gestadige ontwikkeling. De Rector heeft niet nagelaten aan Burgemeester en Wethouder hulde en dank te brengen voor de bewijzen van medeleven en eer, die onze Alma Mater geregeld bij de academische plechtigheden door het Gemeentebestuur ontvangt.

De wetenschappelijke lezingen, door verschillende verenigingen in het kader van onze Universiteit gehouden, brengen ons geregeld in een door ons zeer gewaardeerd contact met binnen- en buitenlandse geleerden. Lezingen van zeer gevarieerde inhoud op gezette tijden bij te wonen, daartoe stelt ons voornamelijk in de winter de Universiteitsvereniging en daarnaast het Studenten-corps met zijn onderafdelingen in de welkome gelegenheid. Samenwerking tussen beide instellingen mocht in de meeste gevallen zeer geslaagd heten. De herdenking van het verschijnen van de „Discours de la méthode” (1637) was voor de Universiteitsvereniging aanleiding in samenwerking met de Cercle Français op 26 October een Descartes-avond met Prof. dr. Chevalier, dekaan der Literaire faculteit der Universiteit Grenoble, als spreker over „Discours de la méthode” te houden. Collega Schrijnen heeft als Voorzitter van het bestuur der Universiteitsvereniging, collega Sassen als vakcollega den Franssen spreker ingeleid. Collega Schrijnen hield daarbij tevens een pleidooi voor deze vereniging. De Universiteitsvereniging beoogt de samenwerking tussen professoren en studenten, tussen de burgerij van onze goede aloude stad en haar Universiteit. Door lid te worden van onze Universiteitsvereniging kan iedereen op zeer eenvoudige wijze zijn sympathie betuigen met de culturele strevingen en belangen onzer Alma Mater. De hier geboden lezingen dienen zowel onze wetenschap als ook uw culturele ontwikkeling. De verscheidenheid van de hier behandelde onderwerpen moge blijken uit het volgend overzicht : Op 29 October sprak Prof. Dr. Erik Petersen uit Rome, oud-hoogleraar der Universiteit Bonn, over : „De Martelaar en de Kerk” ; op 1 Februari de Oostenrijkse journalist en wereldreiziger Anton E. Zischka over „De wereldeconomie en haar invloed op de wereldpolitiek ; op 3 Maart gaf Pater Przywara S. J. een uiteenzetting over het actuele onderwerp „Das dogmatische Wesen

des Katholizismus". Op 14 Mei zagen wij als spreker voor de Universiteitsvereniging Prof. Mr. J. van Kan, oud-rector der Rechtshogeschool te Batavia, in ons midden, ingeleid door collega Schrijnen gaf deze gast een driedelige uiteenzetting over „Het koloniale vraagstuk onzer dagen". Al deze lezingen verdienden vooral door studenten veel beter bezocht te worden, omdat zij een bron zijn van de middelen, die leiden tot de juist voor de academische jeugd zo nodige algemene ontwikkeling. Wij weten, er zijn voorstanders van het beginsel van beperking der zogenaamde „algemene ontwikkeling" op grond van de ervaring, dat het onderwijs bijv. op de middelbare scholen het toch al meer in de breedte dan in de diepte zoekt. Maar wat het academisch onderwijs betreft strookt deze opvatting niet met de werkelijkheid. De bepaalde vakstudie, voor vele afdelingen vooral in de literaire faculteit meestal in de voorbereidingsjaren op het candidaatsexamen in hoge mate gespecialiseerd, zou tot een schadelijke eenzijdigheid moeten leiden, stonden voor den student niet vele wegen tot ruimer ontwikkeling open. Maar hiervan wordt helaas nog steeds maar door veel te weinigen gebruik gemaakt: Reden, waarom bij de nog meer gespecialiseerde doctorale studie bij onze studenten vaak een nijpend gebrek aan bredere en ruimere kijk op de zich voordoende problemen en gemis aan een methodisch, laat staan wijsgerig denken te constateren valt. Gebrek aan oefening in het ook maar slechts elementaire wijsgerige denken, gebrek aan inzicht in de psychologische grondbeginselen belemmert vaak in sterke mate de gestadige vooruitgang van het zelfstandig wetenschappelijk onderzoek, dat gedurende de doctorale studie van onze studenten wordt geëist. Een ruimere ontwikkeling zal altijd ook voor de bewerking van een proefschrift van voordeel zijn, op welk gebied het gekozen onderwerp ook moge liggen. Sedert de paedagogiek in verband met de door ministeriële regeling en de binnenkort wel wettelijk geëiste praktische voorbereiding op het leraarsberoep hoe langer hoe meer tot een haast algemeen gekozen eerste bijvak wordt, trekt ook de bepaalde vakstudie in de taal- of letterkunde uit de ruimere wijsgerige opvoeding der studenten profijt. Het bestuur van ons Nijmeegs Studentencorps en van zijn onderafdelingen hebben al lang begrepen, dat wat de ruimere algemene opvoeding der studenten betreft, ook voor het Corps als geheel evenals voor

de afzonderlijke Nijmeegse studentenorganisaties zonder officiëel verband met het Corps een bijzondere taak is weggelegd. Een lanx satura van wetenschappelijke lezingen op velerlei terrein wordt ieder jaar aan studenten en belangstellenden uit den academischen Senaat en genodigden uit de burgerij aangeboden. Dit organisatorisch werk heeft reeds menig eminenten spreker en geleerde naar Nijmegen gevoerd.

Ook hier waren gelegenheden te over tot veelzijdige vorming van contact en relaties; de velen, die er nooit ook maar aan enkele van deze lezingen hebben deelgenomen, kunnen deze geestelijke geheelonthouding zeker niet tot hun verdiensten rekenen.

Een van de meest bijzondere gebeurtenissen van het verslagjaar èn wat de daarbij in ons midden verschenen gast-sprekers èn wat de behandelde onderwerpen betreft, is de in onze Universiteitsgebouwen op 5 en 6 Juni gehouden jaarvergadering der Katholieke Wetenschappelijke Vereniging. Door ons aller lidmaatschap is de academische Senaat als het ware in corpore lid van deze Vereniging, en voelen wij ons daarom door vele banden met elkaar verbonden. Door hetgeen deze vereniging reeds sedert jaren voor het totstandkomen en voor de publicatie van onder onze leiding ontstane proefschriften doet, is zij voor ons een onontbeerlijk instituut geworden en verplicht niet alleen onze jonge afgestudeerden, maar ook ons zelf allen ten zeerste aan haar. Op 6 Juni heeft Prof. Dr. W. H. Keesom als Voorzitter van het Hoofdbestuur in deze Aula de Algemene Vergadering geopend met het uitspreken van een rede over „De Pauselijke Academie”, die zoals wel algemeen bekend, dit jaar door Z. Heiligheid heropend werd. In de namiddagvergadering hebben wij kennis mogen maken met persoon en werk van Prof. Dr. P. Debye, directeur van het „Kaiser Wilhelm-Institut für Physik” te Berlijn, den winnaar van de Nobelprijs 1936, die in voor allen toegankelijke betoogtrant over „Lage Temperaturen” sprak. In de Letterkundige Afdeling werd Vondel door collega Molkenboer in een magistrale lezing „Vondel als geleerde” en Cartesius door Prof. Dr. I. J. M. van den Berg uit Utrecht met een rede over „Descartes' Histoire de mon esprit” herdacht. Niet minder dan deze heeft van andere lezingen van de verschillende afdelingen in het bijzonder „Een overzicht van onze

tegenwoordige kennis van het heelal" veel belangstelling getrokken, ook door haar teleologische strekking, die Mr. Dr. W. A. J. M. van Waterschoot van der Gracht aan dit onderwerp gaf onder het verheven motto: „Benedictus es, Domine, qui sedes super Cherubim, intuens abyssos. Et laudabilis et gloriosus in saecula". Een lezing, die uitstekend in het kader van onze „Actie Voor God" paste.

Het is weer eens gebleken, dat hechtheid en gehechtheid typische karaktertrekken van onze katholieke samenleving zijn, in het bijzonder is deze gehechtheid in de enge eigen kring door *deelneming aan feestelijke gebeurtenissen* in het leven van den enkeling betuigd: Den emeritus-collega Sormani heeft Rector en Senaat bij gelegenheid van zijn 50-jarig doctorjubilé op 17 December bezocht en gelukwensen en bloemen aangeboden.

1 Juli l.l. bood ons gelegenheid collega van Welie bij zijn Zilveren Priesterjubileum onze bijzondere sympathie te betuigen door talrijke deelneming aan de door hem in de kapel van het Piusconvict opgedragen feestmis en de daarbij aansluitende receptie.

Een bijzondere vermelding verdient de luisterrijke viering van de 60ste verjaardag van collega van Ginneken op 21 April. Hier in deze Aula werd hij in de bloemen gezet — letterlijk en figuurlijk. De aan pater van Ginneken aangeboden feestbundels, waaraan collega's, vrienden en oudleerlingen hebben medegewerkt, leveren overtuigend blijk van de nationale en internationale belangstelling, die hij als wetenschappelijk onderzoeker geniet. Wij hebben reden en recht op dit feit trots te zijn.

Onderscheidingen, de hoogleraren dezer Universiteit te beurt gevallen, mogen met enig recht ook als onderscheidingen der Alma Mater zelf beschouwd worden.

Verscheidene binnen- en buitenlandse instellingen van wetenschap en kunst slaan onze werkzaamheden met oplettendheid gade en waar verdienst erkenning eist, wordt ons waardering niet ~~voor~~ onthouden: Collega Schrijnen werd door de Roemeense Koninklijke Academie van Wetenschappen te Boekarest in haar zitting van 28 Mei tot erelid benoemd. Collega Drerup werd door de Universiteit van Athene bij gelegenheid van de viering van haar eerste eeuwfeest op 18 April eredoctor gemaakt. Collega Post werd het lidmaatschap van de Maatschappij der

Nederlandse Letterkunde te Leiden aangeboden. Collega Sassen werd door de Nederlandse Regering tot haar gedelegeerde benoemd bij het Negende Internationale Congres voor Wijsbegeerte van 31 Juli tot 6 Augustus 1.1. te Parijs (genaamd „Congrès Descartes), waar onze collega in een door deelnemers en pers zeer gewaardeerde rede de groeten uit het gastvrije tweede vaderland van Descartes heeft overgebracht. Collega Molkenboer werd tot voorzitter gekozen van het Nationaal Comité voor de viering van de 350ste verjaardag van Vondels geboorte en bovendien tot lid benoemd van het Amsterdams Vondelcomité ter viering van de Vondelherdenking onder het voorzitterschap van den Wethouder voor de Kunstzaken te Amsterdam. Aan den rector werd door de Vereniging voor Nederlandse Muziekgeschiedenis in haar algemene vergadering van 12 Mei 1.1. het lidmaatschap aangeboden. Collega Bellefroid werd in April op voorstel van den Belgischen Minister van Kunsten en Wetenschappen bevorderd tot Officier in de Orde van de Kroon van België. Collega Rutten werd bij Kon. Besluit van 28 Juni benoemd tot lid van het Algemeen College van Toezicht, Bijstand en Advies voor het Rijks Tucht- en Opvoedingswezen. In de door den Minister van O., K. en W. in April 1.1. ingestelde Commissie tot advies in zake van de spellingsregeling, bestaande uit drie deskundigen, hebben collega van Ginneken en Schrijnen zitting, de eerste als voorzitter. Het bij deze werkzaamheden ons geboden contact met de vakcollega's van andere Universiteiten, de rijke gelegenheid tot gedachtewisseling, weegt zeker op tegen beperking van vacantie en ongemak van uitstедigheid. Nu sedert deze zomer in de examens M. O. bij den candidaat ook een onderzoek wordt ingesteld naar de theoretische beheersing van de grondbeginselen der paedagogiek, didactiek en methodiek van het onderwijs, kunnen wij zelf met de aldaar opgedane ervaringen voor de paedagogische voorbereiding van onze studenten op het leraarsberoep ons nut doen. De meeste andere Universiteiten zijn er reeds toe overgegaan hun studenten een theoretische opleiding in de didactiek en methodologie van het gekozen studievak te bieden. Trouwens het vraagstuk der theoretische en der praktische opleiding tot het leraarsberoep heeft reeds vroeger bij meer dan een faculteit de aandacht getrokken. Nu de Minister van O., K. en W. kort

geleden een regeling getroffen heeft aangaande het hospiteren van a.s. leraren (zie Staatscourant van 23 Febr. 1937 No. 36) is het onze taak hierin mede te werken, door alle mogelijkheden uit te putten en onze a.s. leraren in de gelegenheid te stellen zich op het hospiteren zo grondig mogelijk, ook theoretisch, voor te bereiden. Veel teleurstelling bij onze afgestudeerden kan zo worden voorkomen.

Een andere kring, waar men sedert opening van deze Universiteit onze medewerking steeds op hoge prijs heeft gesteld, is de vereniging „Het Nederlands Philologencongres”. Voor het Zeventiende van deze congressen, op 1 en 2 April te Utrecht gehouden, heeft de rector aan een uitnodiging gevolg gegeven, om als Bestuurslid in de functie van voorzitter der Sectie voor Duitse Philologie deel te nemen. Collega Dagens heeft in de Sectie voor Romaanse Philologie gesproken over „Humanisme et Contreréforme en France”, terwijl collega Brom in de algemene vergadering een wonderdiepe beschouwing gaf over „Het begin van de renaissance in Nederland”. In de slotvergadering werd Nijmegen als plaats van het Achttiende Nederlandse Philologencongres in 1939 aangewezen en collega Brom als voorzitter en als secretaris de conservator van onze Universiteitsbibliotheek, Dr. Smits, gekozen. Dat is de tweede keer, dat onze Alma Mater gastvrouw van dit Congres zal zijn: moge het Nijmeegse Congres van 1939 in belangstelling en glans het congres van 1929 nog overtreffen. De gemeente Nijmegen zal er gelegenheid te over hebben de invloed der Universiteit op de culturele verheffing der stad gade te slaan.

Ook aan eerbewijzen en eerbetuigingen van de zijde van eigen bestuur en hoger Kerkelijk Gezag heeft het ons College ook dit jaar niet ontbroken. Immers ook hier valt de glans van een persoonlijke onderscheiding op de gehele gemeenschap: ook hierin toont zich hechtheid en gehechtheid.

Bij breve van 8 December 1936 werd collega Hoogveld door Z. H. Paus Pius XI benoemd tot Huisprelaat, een onderscheiding op voordracht van het Nederlandse Episcopaat verleend in het bijzonder als blijk van erkentelijkheid voor het werk, dat collega Hoogveld tot instandhouding en uitbreiding onzer Universiteit sinds haar stichting heeft verricht. Bij dezelfde breve van 8 December werd collega van Welie door Z. H. den Paus tot

Geheim Kamerheer benoemd. Ook hier heeft het Doorluchtig Nederlandse Episcopaat, door hiertoe een voorstel bij den Heiligen Stoel te doen, blijk willen geven van erkentelijkheid voor hetgeen collega van Welie sedert ongeveer 12 jaren voor stichting, instandhouding en beheer van het Piusconvict gedaan heeft, het onmisbare tehuis van onze priesterstudenten, waarvan hij de kloeke rector is.

Ook de verlening van hoge opdrachten mist niet het karakter van onderscheiding. Daarom zij hier ook vermeld, dat collega Hoogveld bij decreet van 28 Februari l.l. van den Heiligen Stoel de eervolle opdracht ontving de Visitatio Apostolica te verrichten van verschillende Nederlandse seminaria en colleges. De Kardinaal-Aartsbisschop van Mechelen heeft in Mei l.l. benoemd tot Ere-Kanunnik der Metropolitane Kerk van Mechelen, collega Bellon.

Het blijk van erkenning door onze overheid van menigvuldige diensten, door de zo geëerden aan de gemeenschap bewezen, wordt door ons op hoge prijs gesteld, maar zeker niet minder het blijk van dankbaarheid, gegeven door diegenen, die ons de meerderen noemen : Daarom, studenten, waardeert de rector het hem door uw Juridisch Dispuut „Contardo Ferrini” aangeboden erelidmaatschap in bizondere mate, omdat deze onderscheiding een inniger verband legt tussen zeer verschillende groepen onzer Universiteit.

Wederkerig heeft de Universiteit, vertegenwoordigd door Rector en Secretaris, haar gelukwensen aangeboden, waar bestuurders van Provincie en Gemeente en andere vooraanstaande personen ons de gelegenheid daartoe boden. Zo op 4 Januari aan den Commissaris der Koningin in de Provincie Gelderland, Baron van Heemstra en Mevrouw de Barones, toen H.H. W. G. naar aanleiding van het Hoge Vorstelijk Huwelijk in het Provinciehuis te Arnhem recipieerden, zo op 1 Januari aan den Hoogerw. Deken van Nijmegen bij gelegenheid van zijn Nieuwjaarsreceptie. Op 3-12-'36 hebben wij Z. Exc. Minister van Schaik, lid van het College van Curatoren dezer Universiteit, onze gelukwensen aangeboden met de toekenning van het Grootkruis van de orde Polonia Restituta door de Poolse Regering. Op 8 Februari is door ons in de vorm van eerbiedige gelukwensen erkentelijkheid betuigd aan Mr. P. W. H. Truijen, lid van het Bestuur der

Sint Radboudstichting bij gelegenheid van zijn 60ste verjaardag.

Een zeer bijzonder genoegen was het voor ons den Voorzitter van het Bestuur der Sint Radboudstichting, Z. H. Exc. Mgr. Dr. J. de Jong, Aartsbisschop van Utrecht, te kunnen feliciteren met zijn benoeming tot Ridder in de Orde van den Nederlandsen Leeuw op de verjaardag van H. M. de Koningin.

Om ons medeleven met de lotgevallen en feesten van onze collega's buiten Nijmegen, van onze sociale, economische, culturele en andere verenigingen en inrichtingen te betuigen, hebben wij aan de verschillende uitnodigingen gevolg gegeven.

De rector heeft aan de gehele feestviering van het VIIIste Lustrum van de Amsterdamse R. K. Studentenvereniging „Sanctus Thomas Aquinas” van 22—24 Januari deelgenomen en op de receptie het Thomasbestuur toegesproken.

Op 7 Juni heeft de rector gevolg gegeven aan de uitnodiging van den Nederlandsen Octrooiraad en de plechtigheden in de Ridderzaal te 's-Gravenhage ter viering van zijn 25-jarig bestaan bijgewoond.

Op 8 Juni hebben wij aan het uitnodigende Bestuur van de R. K. Onderwijzersdag te Nijmegen gelukwensen gezonden.

Mgr. Prof. Dr. Beysens, oud-hoogleraar der Universiteit te Utrecht, hebben wij bij zijn gouden priesterfeest op 15 Augustus gefeliciteerd. Voor het Beysens-Feestnummer der „Studia Catholica” hebben drie van onze collega's, Kreling, Sassen en Hermesdorf, bijdragen afgestaan.

Ook voor het Gedenkboek der Nijmeegse R. K. Middenstandsvereniging, in het licht gegeven bij gelegenheid van haar Zilveren Jubileum op 9 September, hebben de collega's Raaijmakers, Kors en de Rector hun medewerking verleend.

De rol, die elke Universiteit in de nationale en internationale belangengemeenschap der wetenschap speelt, wordt des te sterker geaccentueerd, hoe krachtiger zij zelf zich doet gelden in het verkeer der Universiteiten en Academies onder elkaar.

Opmerkelijk is het contact met de Vrije Universiteit te Amsterdam gegroeid : Op 11 Januari mochten wij als genodigden van het Centraal Katholieke Universiteitscomité in het Hoofgebouw de vertoning van de propagandafilm der „Vrije” bijwonen, door Prof. dr. F. W. Grosheide, decaan der faculteit der Godgeleerdheid, toegelicht. Het voorbeeld der Vrije

Universiteit in deze verdient ten zeerste onze aandacht. Behalve door geregeld onderhouden vriendschap tussen het Amsterdamse en het Nijmeegse Corps is de wil tot samenwerking ook onderstreept door het bezoek, dat op 12 Mei 'n 30-tal studenten der Juridische Faculteitsvereniging van het Corps der „Vrije” aan ons Corps bracht, waar collega Sassen het onderwerp „Overheid en Rechtsbewustzijn” inleidde en de vergadering door gemeenschappelijk zingen van Psalm 25 uit de bundel van Ds. Hasper op treffende en plechtige wijze werd gesloten. Met Ds. H. Hasper kennis te maken heeft ons de Corpslezing van 15 Juni gelegenheid gegeven, waar spreker de stelling ontwikkelde, dat de oudere, dus oorspronkelijke psalmmelodiën beter worden aangevoeld in kringen, waar de muzikale traditie van vóór de reformatie bewaard gebleven is, dan in de protestantse, waar deze melodiën in de loop der eeuwen grote veranderingen moesten ondergaan. Ingeleid werd dit meer musicologisch vraagstuk door stichtende beschouwingen over de mogelijkheden van samenwerking tussen Katholieken en Protestanten : om samen aan God de goddelijke eer te geven.

Het was voor den rector een dankbaar aanvaard voorrecht als gast van den tegenwoordigen ondervoorzitter der Koninklijke Vlaamse Academie, Minister van Staat Mr. Dr. Frans van Cauwelaert, bij de luisterrijk opgezette en uitstekend geslaagde viering van het Gouden Jubileum dezer Academie van 3—6 October te Gent, Antwerpen en Brussel onze Alma Mater te kunnen vertegenwoordigen. Op 6 October heeft de rector in de Openbare Zitting, in aanwezigheid van Z. M. den Koning van België, in het Paleis der Academiën te Brussel gehouden, een gecalligrafeerd adres van hulde aan het Bestuur der Kon. Vlaamse Academie uit naam van den academischen Senaat aangeboden. De bij deze gelegenheid voor onze Universiteit uitgereikte gedenkpenning met het portret van de pioniers der Vlaamse culturele emancipatie, J. B. David en J. F. Willems, is van bizondere artistieke waarde en vormt een pronkstuk in de verzameling van academische gedenkpenningen in ons Universiteitsmuseum. Bij het Feestmaal, door de Academie aan haar gasten aangeboden, heeft de rector mede aan de eretafel mogen aanzitten.

Op 18 April werden Rector en Senaat bij het eerste eeuwfeest

der Universiteit te Athene vertegenwoordigd door Collega de Waele, die aan het Bestuur der jubilerende Universiteit een artistiek uitgevoerd adres van hulde aanbood.

Bij het vierde Eeuwfeest der Universiteit van Lausanne op 3—6 Juni heeft collega Sassen als vertegenwoordiger van Rector en Senaat het adres van hulde aangeboden.

Voor de „Conférence Internationale d'Enseignement Supérieur” te Parijs van 26—28 Juli hebben wij gegevens verstrekt en aan het totstandkomen der „Exposition internationale des publications universitaires” aldaar onze medewerking verleend. Bij verschillende van de wetenschappelijke congressen, in Juli en Augustus te Parijs gehouden, werd onze Universiteit door verscheidene collega's vertegenwoordigd.

Voor zover het ons mogelijk was aan uitnodigingen gevolg te geven, tot ons gericht, omdat men aan de vertegenwoordiging der Universiteit bijzondere waarde hecht, hebben wij dit gedaan, vooral waar zich ons de gelegenheid bood sympathie te betuigen met jonge verenigingen en instellingen van onze geloofsgenoten. Zo hebben wij deelgenomen aan de IIIe Culturele Conferentie „Vrijheid en Cultuur” van de Vereniging „Katholiek Gemeenschapsoord” van 28 en 29 November in Casa Nova op de Heilig-Landstichting te Nijmegen, onder leiding van collega Kors gehouden, waarbij collega Brom en Kreling inleidingen hielden. Grote belangstelling in de behandelde vraagstukken werd vooral van de zijde der talrijk opgekomen jongeren getoond, waartoe zich echter bij deze gelegenheid niet onze studenten hebben gerekend, getuige het feit, dat er slechts één van onze Universiteit aanwezig was.

Bij de viering van de Oranjefeesten van de plaatselijke Vereniging D. E. S. hebben wij medegewerkt en aan het Comité voor het Nationale Huwelijksgevenk ideële en materiële steun verleend.

De studiedagen van het Apostolaat der Vereniging werden zowel in begin Januari als op 7 en 9 September l.l. door ons bijgewoond, waar collega Franses sprak over „De geschiedenis van de Armeense Kerk” en collega Mulders over „De Armeense Theologie en Liturgie”. Onze bijzondere belangstelling trekt dit werk, waarin verscheidene van onze collega's een groot aandeel hebben en dat onzer aller aandacht verdient om wille van de

grote vredesgedachte „Ut omnes unum sint”. Bij gelegenheid van het tienjarig bestaan van het Apostolaat der Hereniging in Nederland op 8 September hebben wij Z. H. Exc. Jan Olaf Smit uit Rome begroet.

Overbodig, hier de vele Ere-comité's op te sommen, in die wij zitting namen.

Door deelneming aan haar vergadering op 4 Mei hebben wij onze sympathie betuigd met doel en streven van de Vereniging voor Nationale Veiligheid.

Met collega Brom, Hoogveld en Post zijn wij op de Zevende Nederlandse Katholiekendag te Utrecht op 17 en 18 Mei aanwezig geweest.

Door gevolg te geven aan de uitnodiging der Dialecten- en der Folklore-Commissie der Koninklijke Academie van Wetenschappen te Amsterdam tot deelname aan de opening van een tentoonstelling van dialect- en folkloristisch materiaal, hebben wij belangstelling in het werk dezer Commissies willen tonen, waarvan collega van Ginneken en Schrijnen voorzitters zijn. Beiden hielden bij deze gelegenheid een inleiding.

Op 30 Mei heeft de rector naar aanleiding van een uitnodiging deelgenomen aan de te Nijmegen gehouden jaarvergadering van de Koninkl. Nederl. Toonkunstenaars Vereniging, waar hij door den Voorzitter, den heer M. A. Brandts Buys, officiëel werd begroet.

Met collega Brom en Kors, die aldaar een spreekbeurt vervulden, heeft de rector de Sociale Studiedagen meegemaakt te Rolduc van 8—10 Augustus l.l., georganiseerd door het R. K. Werkliedenverbond St. Josef en van 22—24 Augustus de Culturele Studiedagen van den Ned. R. K. Volksbond in de Bisschoppelijke Nijverheidsschool te Voorhout, waar collega Kors sprak over „Christendom en Menselijkheid” en Dr. Moller uit Tilburg, gedurende de discussie naar aanleiding van zijn rede over „De moderne totaliteitssystemen”, een pleidooi hield voor de noodzakelijkheid van de spoedige inrichting van een medische faculteit aan onze Alma Mater.

Op 28 en 29 Augustus hebben wij gevolg gevend aan een uitnodiging de Universiteit vertegenwoordigd gedurende de Internationale Missiologische Week te Nijmegen, waar collega Mulders een spreekbeurt vervulde over „Heidendom en Godsdiensonderricht”.

Hoe naast de lessen en werkcolleges verder nog door onderzoek, voordrachten en publicatie de wetenschap werd gediend, wie zou het volledig kunnen schetsen? Bescheidenheid, vergeetachtigheid of gebrek aan tijd beletten sommigen van ons hun personalia en lijst van bibliographische gegevens ter beschikking te stellen. Maar men vergeet niet: èn voor intern gebruik èn voor de buitenwereld is volledigheid van deze gegevens van belang en verhoogt de waarde van het Jaarboek der Universiteit als historisch document.

Zeker, het werk, dat op de studeerkamer en achter de muren van onze veilig omheinde leslocalen en instituten gepresteerd wordt, slechts toegankelijk voor geïmmatriculeerden, is van het grootste belang voor diegenen, wier voorlopig hoogste doel het doctoraal diploma is. Maar het afleveren van gediplomeerden kan en mag niet de enige taak der professoren zijn. Het leven en de geest, die in een Universiteit pulseren, zij moeten uitstralen ver buiten de omheining van onze plaatselijke werkkring. Populair zijn in de edelste zin en de veredelende werking uit te dragen in breedste kring, dat heeft reeds een van mijn voorgangers, collega de Langen-Wendels zaliger gedachtenis de levenstaak van onze Katholieke Universiteit genoemd *). Onze Alma Mater zal gaarne aan allen in den lande, die erom vragen, van haar vruchten blijven uitdelen.

Collega Bellon sprak op 17 Oct. 1936 te Utrecht in de Kring van Kath. Intellectuelen „Over de oorsprong van de Godsdienst”, op 27 Augustus 1936 in de Missiologische Week te Leuven over „Het begrip Magie”, op 11 April 1.1. in de Vereniging tot het bevorderen van de Thomistische Wijsbegeerte te Nijmegen over „Godsdienstphilosophie in het kader van de Thomistische Wijsbegeerte”, op 26 Augustus 1.1. te Puurs (België) over „De ontwikkeling van het godsdienstig leven bij de natuurvolkeren”.

Collega Brandsma sprak op het inauguratiefeest van het Tilburgs Studentencorps over „Heldhaftigheid”; de lezingen, door hem twee jaar geleden aan de Katholieke Universiteit te Washington en enkele Colleges in de Verenigde Staten van Amerika gehouden, zagen dit jaar het licht. Als onder-voorzitter van het Ruusbroec-Genootschap sprak hij op de studiedagen van

*) Overdrachtsrede van Prof. Mag. G. de Langen-Wendels, O. P. van 15 Sept 1925, blz. 3.

dit genootschap te Amsterdam een herdenkingsrede uit op Hendrik Mandé. Op 22 Sept. 1936 hield hij voor de K. R. O. een radiolezing over de Katholieke Pers in Nederland (Taak en Roeping der Kath. pers in de tegenwoordige tijd) en leidde in de laatste Decemberweek als voorzitter de studiedagen van het Apostolaat der Hereniging, waarna hij het voorzitterschap aan collega Mulders overdroeg. Voor onze R. K. Universiteit maakte hij zich in hoge mate verdienstelijk door een uitgebreide studie over de geschiedenis van de Relieken van den H. Radboud, opgenomen in het Jaarboek der St. Radboudstichting en bekroond met het gelukkig gevolg, dat een grote Reliek van de schedel en van het opperarmbeen aan de Universiteitskerk te Nijmegen geschonken werden. De plechtige translatie zal binnenkort plaats hebben.

Collega Cornelissen sprak bij gelegenheid van de verjaardag van H. M. de Koningin op 31 Augustus 1937 voor de K. R. O. een rede uit „Oranje en Nederland”.

Een sublieme rede hield collega Brom op de Zevende Nederlandse Katholiekendag over „De eer van God”, op 22 September 1936 sprak hij in Huize Belvoir te Nijmegen over „Onze volksaard in de schilderkunst der 17e eeuw” ter illustratie van de in Belvoir door de Waalbrugcommissie ingerichte kunsttentoonstelling. Op 9 Augustus sprak hij te Rolduc op de Sociale Studiedagen over „Kenmerken der Kerkvervolging”, 27 Juni op de Tweede Landdag der Sint Adalbertsvereniging te Nijmegen over „Onze plaats in de Natie”. Zijn lezing op het Philologencongres te Utrecht gehouden is reeds vermeld. Bij deze openbare Senaatsvergadering ter overdracht van het rectoraat kan collega Brom niet aanwezig zijn, omdat hij op het ogenblik te Warschau op een internationaal congres van geheelonthouders gevolg geeft aan een uitnodiging om over niemand minder te spreken dan onzen onvergetelijken staatsman Jhr. Mr. Charles Joseph Marie Ruijs de Beerenbrouck, die èn in de nationale èn de internationale drankbestrijdersbeweging door zijn leiding veel zegen heeft gesticht.

Op een persconferentie heeft collega Duijnsteek op 10 October 1936 de sociaalwetenschappelijke betekenis der paedologische instituten besproken.

Collega van Ginneken hield o.a. gedurende de Negende R. K. Paedagogische Week te Tilburg op 18 Augustus een inleiding

heer H. Blijdenstein, Kade- en Havenmeester te Nijmegen, aan de Sint Radboudstichting geschonken heeft. Moge dit door ons zeer gewaardeerde voorbeeld van vele zijden navolging vinden. De opening van het Universiteitsmuseum zal binnenkort kunnen plaats hebben.

Behalve het verlies van collega Mulder hebben wij ook nog de dood van een lid der Sint Radboudstichting en van een student te betreuren. Op 11 Mei stierf in de ouderdom van 94 jaar te 's-Hertogenbosch Jhr. P. J. J. S. M. van der Does de Willebois. Vanaf de oprichting der Sint Radboudstichting is hij lid van dit Bestuur geweest, dus ongeveer 32 jaar lang. Dat het Nederlandse Episcopaat Jhr. van der Does de Willebois tot lid van het Bestuur der Sint Radboudstichting heeft benoemd, is voor ons het bewijs, dat ook ons Doorl. Episcopaat Z. HWG. als een der medeoprichters van deze Stichting en der R. K. Universiteit heeft willen eren. Zijn naam wordt ook vermeld op de lijst van diegenen, die financieel onze Universiteit door hoge jaarlijkse giften hebben begunstigd. Bij de uitvaardiensten op 15 Mei te 's-Hertogenbosch heeft de Rector den academischen Senaat vertegenwoordigd. Op 26 Mei hebben wij hier voor de zielerust van den dierbaren overledene een plechtige H. Mis bijgewoond, opgedragen door collega Post in de Universiteitskerk in de Augustijnenstraat.

Het verslaan der lotgevallen onzer studentengemeenschap dwingt ons het overlijden van den Anglist Johannes Jacobus Antonius Wassenberg uit Maastricht te vermelden, die in de ouderdom van 20 jaar, op 22 Juli l.l. ons werd ontnomen. Wassenberg, een altijd opgewekte frisse jongen is door christelijk vroom leven en ijver vooral zijn medecorpsleden een voorbeeld geweest. Moge hij rusten in Gods vrede!

Welzijn en ontwikkeling van de ons toevertrouwde jeugd is jaarin jaaruit een zorg, die alle andere plichten overheerst. Beoordeeld volgens de kwantiteit, kunnen wij vermelden, dat in het verslagjaar 448 studenten ingeschreven waren en daarboven 113 personen een studentenkaart genomen hadden, dus totaal 561. Van de 448 waren 431 volledig ingeschreven, dus 17 slechts voor enkele lessen. Laat men deze buiten beschouwing, dan was de verdeling over de Faculteiten als volgt :

39 in de Godgeleerdheid (daarvan eerstejaars 16), 16 in de

Theologisch-Maatschappelijke afdeling (eerstejaars 8), 209 in de Letteren en Wijsbegeerte (eerstejaars 38), 167 in de Rechtsgeleerdheid (eerstejaars 47).

Van alle studerenden samen was de verdeling als volgt: Godgeleerdheid 39, Theol.-Maatsch. Afd. 19, Rechten 246, Letteren en Wijsbegeerte 257 = totaal 561.

De vergelijking met de vorige cursus toont aan, dat in de kleine teruggang van het totaal van 109 (tegen 115 in 1935/36) voor de eerste keer ingeschrevenen de Juridische Faculteit het grootste aandeel heeft (1935/36: 53, 1936/37: 47), Theologie 16 (tegen 21 in 1935/36), daarentegen Theol.-Maatsch. Afd. 8 (tegen 7 in 1935/36), Letteren en Wijsbegeerte 38 (tegen 34 in 1935/36). In de Literaire Faculteit valt dus een kleine toeneming op te merken.

Ten opzichte van het gehele aantal studenten is een geringe achteruitgang van 11 te constateren, wat geenszins aanleiding tot ongerustheid behoeft te geven. Overbodig hier de oorzaken van de verschuiving der getallen na te gaan: een volgend jaar kan het beeld reeds weer andere verhoudingen vertonen, gezien de verandering in de economische welvaart sedert einde 1936. Van belang voor de quantitative beoordeling van het gehele aantal studenten is ook de verdeling over de verschillende vakken der Literaire Faculteit:

	1935/36	1936/37
Klassieke taal- en letterkunde	99	92
Nederl. „ „	37	31
Franse „ „	18	17
Duitse „ „	36	34
Engelse „ „	16	21
Geschiedenis en Kunstgeschiedenis	42	37
Philos., Psychol. en Paedagogiek	23	25
Totaal	271	257

Het getal van hen, die zich met een studentenkaart tevreden stellen, die geen toegang geeft tot de colleges, is van 91 in 1935/36 gestegen op 113. Deze gestadige toename, die ook aan andere Universiteiten niet onopgemerkt gebleven is, moge tot een spoedige herziening van de wettelijke voorschriften van 1933 leiden, volgens welke voor een collegekaart ook in het 5e en

volgende jaren het collegegeld van f 300.— moet worden betaald.

De ingeschrevenen zijn als volgt te verdelen : 443 mannen (1935/36 : 458), 118 vrouwen (1935/36 : 114), dus teruggang bij de mannelijke, toeneming bij de vrouwelijke studenten, zodoende een stijging van het percentage der vrouwen : 1935/36 : 20 %, nu : 21,03 %.

De voorkeur der vrouwelijke studenten gaat uit naar de Theologisch-Maatschappelijke Afdeling (11 vrouwen, 6 mannen) en de wijsgerige vakken (18 vrouwen, 7 mannen).

87 van de studenten waren geestelijken, (t.w. 20 saeculieren en 67 regulieren) en 10 van de vrouwen religieusen.

Naar de godsdienstige gezindheid verdeeld, waren er 518 katholieken, 31 protestanten, 3 Joden en 9 zonder toebehoorigheid tot een bepaalde kerkgemeenschap.

Van niet-Nederlanders studeren hier : 9 Duitsers, 1 Oostenrijker, 1 Belg, 1 Luxemburgse en 1 statenloze persoon, totaal 13.

Wat betreft de provincie van herkomst krijgen wij de volgende verhoudingen (de religieusen buiten beschouwing gelaten, omdat het van hen moeilijk is na te gaan) : Gelderland staat vooraan met 201 studenten, dan volgen : Limburg 112, N. Brabant 109, Zuid-Holland 21, Overijssel 12, Noord-Holland 6, Utrecht 4, Zeeland 4, Friesland 2, Groningen 1. Uit Duitsland zijn afkomstig 5 Nederlanders, uit Curaçao 2, uit België 1 (de religieusen zijn hier weer buiten beschouwing gebleven). De gegevens leiden tot de gevolgtrekking, dat de katholieken uit de provincies boven de Waal nog veel sterker hun aandacht op Nijmegen als studieplaats moeten vestigen. De ervaring leert, dat ons persoonlijk contact en overleg met de betrokken ouders en studenten veel kan bereiken.

Het doel der studie is bekwaamheid te verwerven voor de dienst aan de gemeenschap, het examendiploma het onontbeerlijke bewijsstuk, geëist door onze maatschappelijke orde. Dit doctoraal-diploma is door 62 studenten behaald (54 mannen, 8 vrouwen), naar faculteiten verdeeld : Godgeleerdheid 3, Theologisch-Maatsch. Afd. 4 (daaronder 2 vr.), Letteren en Wijsbegeerte 24 (daaronder 5 vr.), Rechten 31 (1 vr.); naar de vakken der Literaire Faculteit verdeeld : Klassieke Letteren 9, Nederlands 2, Frans 2, Duits 5, Geschiedenis 3, Wijsbegeerte 3 (1 cum laude).

Van andere Examens zijn in het geheel afgenomen : God-

geleerdheid 8, t.w. a. Baccalaureaat 5 (geslaagd 5), b. Licentiaat 3 (geslaagd 3, 2 cum laude); Letteren en Wijsbegeerte: Candidaatsexamen 20 (geslaagd 19), a. Klassieke Letteren 10 (geslaagd 9), b. Nederlands 3 (geslaagd 3), c. Duits 4 (geslaagd 4), d. Engels 1 (geslaagd 1), e. Geschiedenis 1 (geslaagd 1), f. Kunstgeschiedenis 1 (geslaagd 1); Rechten: Candidaats 53 (geslaagd 43, 1 cum laude).

Bij de promoties waren de verschillende faculteiten zeer ongelijk betrokken: a. Rechtsgleerdheid 1, b. Letteren en Wijsbegeerte 10, waarvan 1 cum laude, Theologie geen. Totaal 11. Het totaal van het vorig verslagjaar, namelijk 17, is dus gebleken een recordcijfer gebleven te zijn.

Mogen doctorandi en gedoctoreerden de door universitaire opleiding bereikte ontwikkeling evenredig in de maatschappij gewaardeerd zien; of zolang dit om velerlei redenen van ander dan wetenschappelijk karakter nog niet mogelijk is, hun een werkkring te beurt vallen, passend bij hun bekwaamheid en enthousiasme.

Als men de neiging om te promoveren wil toetsen aan het getal der afgestudeerden, dan blijkt helaas de verhouding verre van normaal (11 : 62). Voor de Literaire Faculteit is het percentage van gepromoveerden nog het meest gunstige (10 : 24). Maar deze vergelijking is slechts zeer relatief, gaat dus niet geheel op, zoals het volgende staaltje aantoont: In het verslagjaar verkregen het doctoraat in het 7de jaar na hun doctoraalexamen: 2, in het 6de jaar 1, in het 5de jaar 3, in het 3de jaar 2, in het 2de jaar 1, in het 1ste jaar 2. Het is gebleken zeer wenselijk te zijn, zoodra mogelijk, dus de eerste jaren na het Doctoraalexamen, tot de promotie te komen, omdat het contact met Universiteit en wetenschap dan nog het meest innig is, en beroep en werkkring den afgestudeerde nog niet voor 100 % opeisen.

Als staaltje van wetenschappelijke vitaliteit onder onze afgestudeerden mag aangehaald worden, dat op het laatste Nederlandse Philologen-Congres van 1937 bijv. van de 6 sprekers in de Duitse Sectie drie oud-studenten van Nijmegen waren. Een palaestra voor de geest; ook voor onze jongeren!

De alhier gepromoveerde heer dr. B. Vlekke werd als opvolger van collega Post aan het Nederlands Historisch Instituut te Rome

benoemd, terwijl de te Nijmegen gepromoveerde heer dr. N. C. Stalling zijn wetenschappelijk werken in dienst van de Zweedse taal en cultuur beloond zag door toekenning van het Gouden Kruis der Ridders 1e klasse van de Zweedse Vasa-orde. Uiteraard kan ik hier slechts de mij toevallig bekend geworden gevallen noemen, er is zeker nog meer aanleiding tot voldoening over de ontwikkeling van onze afgestudeerden.

Occasionele klachten over te lange studieduur bij sommige studenten behoren rekening te houden met een oorzaak, die buiten de universiteit ligt : Velen van de abiturienten kiezen een studierichting, die niet aansluit bij hun vooropleiding : bijv. vele abiturienten van een H. B. S. laten zich in het vertrouwen op een vlug te bereiken aanvullend staatsexamen in de Faculteit der Letteren of der Rechten inschrijven. Bij gebrek aan goede leiding en voorbereiding op dit staatsexamen verliezen zij, door herhaaldelijk in dit examen afgewezen te worden, soms jaren, voor zij het candidaatsexamen kunnen doen. Ons is gebleken, dat zeer vele ouders, vooral in het Zuiden, niet met de voor de verschillende studierichtingen gestelde eisen op de hoogte zijn. Mogen zij in ieder geval vóór een desbetreffende beslissing over de vooropleiding te nemen, advies inwinnen bij het Secretariaat onzer Universiteit. In streken van ons land, waar in grote omtrek slechts een H. B. S. aanwezig is, trachte men deze tot Lyceum uit te breiden. Aan bevoegde leerkrachten is geen gebrek en waar een wil is daar is ook een weg door de financiële moeilijkheden.

Kracht en vitaliteit van het Studentzijn, geleid door godsdienstig voelen, blijkt het best uit de rijke verscheidenheid van het Corpsleven. Wie van al de mooie gelegenheden die het Corps biedt, het juiste gebruik maakt, om zich naast de colleges door lezingen en oefeningen in velerlei opzicht te vormen, zal in het latere leven met grote voldoening op zijn studie jaren en zijn lidmaatschap bij het Corps terugblikken.

De samenwerking tussen rector en studenten en hun moderator is steeds een groot genoeg geweest. Over gebrek aan contactmogelijkheden is wel van geen der beide kanten te klagen, ook al wordt door hoogleeraren en studenten uitbreiding der mogelijkheden tot samenwerking zeer gewenst geacht. Een keer zag zich tot zijn leedwezen de rector gedwongen tegenover de gehele Redactie der Vox Carolina van zijn tucht recht gebruik te maken :

ridderlijke terugtrekking echter van de gelaakte onwaardige publicatie door de geïncrimineerden kon den rechter doen besluiten zich tot een waarschuwing te beperken.

Een mooie taak zou het Bestuur van het Corps kunnen vervullen als het passende wegen en middelen zou willen zoeken, om ook voor de afgestudeerden, die in grote plaatsen als Den Haag en elders een werkring gevonden hebben, een geestelijk centrum te laten inrichten, waar zij contact kunnen blijven houden met hun Universiteitsvrienden. In dit jaar, waar weer eens Mgr. Ariëns, de apostel der drankbestrijding, op zijn sterfdag, 8 Augustus, meer dan ooit op een bijzonder innige wijze is herdacht, vooral ook door collega Brom, moge het ook het Nijmeegse Studentencorps gegeven zijn door een grootse demonstratie blijk te geven van zijn sympathie met de idealen van Ariëns : deze demonstratie moge zich tot een daadwerkelijke navolging van den apostel der drankbestrijding uitstrekken.

Een verandering van betekenis is, dat de moderator, P. Hoogeweegen S. J., na tien jaren van werken temidden van zijn Nijmeegse studenten, aan de Sint Radboudstichting ontslag uit zijn functie gevraagd en op de meest eervolle wijze verkregen heeft. De rector meent bij dit afscheid hulde te moeten brengen aan P. Hoogeweegen voor de offers, die hij bij het vervullen van zijn zo veelzins moeilijke en vaak ondankbare taak zich heeft willen getroosten. Wij hopen op een innige samenwerking met P. Dr. Mr. Regout S. J., den door de Sint Radboudstichting met ingang van 20 September benoemden opvolger.

Een gestadige ontwikkeling hebben Centrale Bibliotheek en Instituutsboekerijen ook in het verslagjaar gekend : Het Instituut voor Nieuwe Geschiedenis ontving van de Bibliotheek der Universiteit te Gent een welhaast volledige serie van de „Collection de mémoires relatifs à l'histoire de Belgique” (46 delen).

Het aan de centrale bibliotheek geschonken aantal nummers, waaronder dus ook dissertaties, brochures en redevoeringen, bedroeg ongeveer 20.000. Wijlen de heer J. A. van Waardenburg te Rotterdam vermaakte aan de Universiteitsbibliotheek zijn gehele verzameling boeken, tijdschriften, brochures en prenten, een buitengewoon rijke collectie, vooral voor het onderzoek naar de geschiedenis der emancipatie van de Nederlandse Katholieken.

Gaarne brengt de rector op deze plaats aan de schenkers hulde en dank, in het bijzonder ook aan Mgr. Dr. van Gils, den kloeken bestuurder van het Dr. van Gils-Fonds, waaraan onze studenten reeds zo veel voor onderzoek en publicatie te danken hebben. Want zijn zorgen en offervaardigheid hebben de door hem aangekochte bibliotheek van dr. Michaël A. J. Schoengen, in leven Rijksarchivaris van Overijssel te Zwolle en privatdocent te Groningen, en het grootste gedeelte van diens aantekeningen en verzamelde gegevens als geheel in het bezit van onze Universiteitsbibliotheek doen overgaan. De nagedachtenis van Dr. Schoengen, een geleerde van groot formaat op het gebied der geschiedenis, palaeographie, epigraphie en diplomatiek, zal in ere blijven, temeer nu door de schenking zijner wetenschappelijke nalatenschap zegenrijke invloed zal uitgeoefend worden op het onderzoek onzer studenten, over belangrijke gebieden der historische wetenschappen. Zijn naam zal mede blijven leven in de „Bibliotheca Schoengeniana”.

De Franse gezant te 's-Gravenhage, Z. Excellentie Baron de Vitrolles, heeft medegedeeld, dat op zijn voorstel de Minister van Buitenlandse Zaken van Frankrijk besloten heeft aan onze Bibliotheek een verzameling Franse werken aan te bieden ter waarde van vijf en twintig duizend Francs. Dit besluit wordt ten zeerste gewaardeerd, omdat het ons een buitengewone aanwinst van Franse werken verzekert.

Het aantal tijdschriften, dat geregeld ter lezing ligt, was 466 (v.j. 474, derhalve een teruggang met 8). In het verslagjaar werd de Leeszaal door 6.380 personen bezocht (v.j. 6.125, dus een toename met 255). Uitgeleend werden 21.123 boeken (v.j. 22.557, derhalve een vermindering van 1.434). Dankbaar is onze Senaat, dat de korte tijd ingetrokken trefwoorden-catalogus der Bibliotheek weer ter beschikking gesteld is: hij bespaart het wetenschappelijk onderzoek veel tijd bij opsporing der gegevens. Katholieken van Nederland, vergeet het nooit, elk boek, dat U voor onze Universiteitsbibliotheek kunt missen, zal, wat het ook zij, veelvuldige vrucht voor de wetenschap brengen.

Dank brengt de Rector gaarne aan allen, die hem in en buiten de Universiteit geholpen hebben de zorgen van zijn ambt te dragen op een wijze, die een rustig verloop en een bevredigende afwikkeling van de bestuurszaken kon waarborgen, vooral dank

en hulde aan de leden van den Rectoralen Raad en den Secretaris van den Senaat, maar niet minder ook aan den pedel, die in hulpvaardigheid nooit tekort schietend zich een waardige opvolger van zijn vader getoond heeft.

Hooggeleerde Bellon! Gij neemt met het rectoraat ook de taak op U de viering van het derde Lustrum onzer Alma Mater, dat in het verschiet is, zoveel het U gegeven zal zijn, voor te bereiden. Door Uw werkzaamheden als secretaris der Faculteit der Godgeleerdheid hebt Gij reeds als jong hoogleraar gelegenheid te over gehad U te bekwamen voor de bestuurderstaak, die U nu gaat aanvaarden, gesteund door het vertrouwen der Sint Radboudstichting. Oud-leerling en ere-doctor van Leuven, is U geroepen het reeds innig contact tussen de jongste Nederlandse Katholieke Universiteit en de eeuwen oudere Belgische uit te breiden en te verstevigen. Moge onder Uw leiding ook het vijftiende jaar onzer Alma Mater met Gods hulp een voorspoedig verloop hebben.

Onder aanroeping van den uit Friezenstam geboren H. Liudger, den eersten Bisschop van mijn vaderstad Münster in Westfalen, den geloofsverkondiger van Friezen en Saksers, mijn naampatroon, draag ik hierbij ambt en waardigheid met deze keten aan U over.

Salve Rector Magnifice, iterumque salve.

